

GÜNDEM

Sahtekârlığın Diğer Adı: TAKİYYE

Doç. Dr. İsmail KARAGÖZ
DİB Rehberlik ve Teftiş Başkanı

Sözlükte korunmak ve sakınmak anlamına gelen “takiyye” kelimesi, terim olarak; kendisine zor kullanılan kimsenin canını, malını ve koruması gerekli varlığını mutlak bir tehlikeden kurtarmak için gerçekte benimsediği görüş ve kanaatin aksini izhar etmesi, karşı tarafla aynı fikirdeymiş gibi görünmesidir. Bir mezhepler tarihi terimi olarak, açık ve muhtemel tehlikelerden korunmak maksadıyla insanın inancını gizlemesi anlamındadır.

İslam’a göre, kişinin özüyle sözünün, inancı ile işlerinin örtüşmesi esastır. Bu husus, ayet ve hadislerde önemle vurgulanmakta, müminlerin dosdoğru olmaları emredilmektedir. (bk. Hud, 11/112; Şura, 42/15; Ahzab, 33/70.) Bu doğruluk, sadece müminlerin kendi aralarında değil, mümin olmayanlara karşı da söz konusudur: “Müşrikler size dürüst davrandıkça siz de onlara dürüst davranın. Çünkü Allah dürüst davranan muttakileri sever.” (Tevbe, 9/7.) Ey Allah’ın Rasulü! İslam dini ile ilgili bana öyle bir söz söyle, öyle bir iş bildir ki senden sonra onu kimseye sormayayım ve ona sarılayım di-yen sahabi Süfyan b. Abdullah’a Peygamberimiz (s.a.s.), “Allah’a iman ettim, Rabbim Allah de ve dosdoğru ol.” cevabını vermiştir. (Tirmizî, Zühd, 60; Müslim, İman, 62; Ahmed, III, 413.) Peygamberimiz (s.a.s.), “Kim ihlasla kalbine imanı yerleştirir ve kalbini temizler, dilini doğru sözlü, nefsi huzura ermiş, huyunu, ahlakını ve davranışlarını dosdoğru, kulaklarını ve gözlerini gerçeği ve doğruyu duyan, dinleyen ve gören yaparsa kurtuluşa ermiştir.” (Ahmed, V, 147.) buyurarak insanın; özü, sözü, gözü, kulağı ve bütün uzuvlarıyla dosdoğru olmasını teşvik etmiş ve “Küfür ile iman, doğru söz ile yalan, emanet ile hıyanet bir araya gelmez.” (Ahmed, II, 349.) buyurmuştur.

İslam bilginleri, inancın açıkça ifade edilmesini asıl kabul etmekle birlikte, ciddi bir can korkusu ile karşılaşıldığında, imanın gizlenebileceğini söylemişlerdir. Nahl suresinin 106’ncı ayetinde, zorlanması hâlinde kişinin, gönülden kabul etmeksizin imanının zıddını söyleyebileceğine müsaade edilmiştir. Âl-i İmran suresinin 28’inci ayetinde kâfirlerin dost edinilmesi yasaklanmış sadece onlardan gelebilecek bir tehlike söz konusu olduğunda tedbir alınabileceği bildirilmiştir.

Peygamberimiz (s.a.s.) döneminde ayetlerde sözü edilen durumlar meydana gelmiştir: Babası Yasir ile annesi Sümeyye işkenceyle şehit edilip kendisi de aynı işkence altında ölümlerle karşı karşıya gelen Ammar b. Yasir, işkenceye dayanamamış, müşriklerin istediği sözleri tekrarlamış ve ölümden kurtulmuştur. Ağlayarak Peygamberimiz (s.a.s.)’e koşup gitmiş ve “Ey Allah’ın Rasulü! Müşrikler senin ile ilgili kötü sözler söylemeden ve putları övmeden beni bırakmadılar.” diyerek özür beyan etmiştir. Peygamberimiz (s.a.s.) Ammar’a, “Peki o an gönlünde ne hissettin?” diye sormuş, Ammar, “Kalbimin imanla dopdolu olduğunu” deyince, aynı durumla karşılaşması hâlinde yine böyle davranabileceğini söylemiştir.

Yalancı peygamber Müseyleme, sahabeden iki kişiyi yakalamış ve birine; “Muhammed’in Allah’ın peygamberi olduğuna şahadet eder misin?” diye sormuş, o da; “evet” demiştir. Sonra, “Benim Allah’ın peygamberi olduğuma şahadet eder misin?” diye sormuş, bu soruya da “evet” demiştir. Müseyleme, kendisinin Hanif oğullarının peygamberi, Hz. Muhammed (s.a.s.)’in ise Kureys’in peygamberi olduğunu ileri sürdüğü için bu sahabiyi serbest bırakmıştır. Diğer sahabiye, “Muhammed’in peygamber olduğuna şahadet eder misin?” diye sormuş, sahabi, “evet” demiştir. “Benim peygamber olduğuma şahadet eder misin?” diye sormuş, sahabi bu sefer, “Ben dilsizim” demiştir. Bunun üzerine Müseyleme, bu sahabiyi şehit etmiştir. Bu haber, Peygamberimiz (s.a.s.)’e ulaştınca; “Şu

öldürülen doğruluk ve kesin iman üzere öldü, mübarek olsun, diğeri de Allah'ın ruhsatını kabul etti, buna da bir beis yok." demiştir.

Nahl suresinin 106'ncı, Âl-i İmran suresinin 28'inci ayeti ve zikrettiğimiz örneklerden hareketle İslam bilginlerinin çoğunluğu, müminlerin ancak hayati tehlike söz konusu olduğunda imanını gizleyebileceği görüşünü kabul etmişlerdir. Bunun dışında Müslüman'ın özünde, sözünde ve eylemlerinde dürüst olması esastır. Dolayısıyla kişi hayati tehlike arz etmeyen, sadece maddi menfaatlerden dolayı veya başka sebeplerle imanını gizleyemeyeceği gibi imanının zıddı olan söz söyleyemez, eylem ve davranışlarda bulunamaz. Söz gelimi çeşitli amaçlarla dindar olduğunu gizlemesi için bir mümine namaz kılmayabileceğini veya namazlarını ima ile kılabilceğini, oruç tutmayabileceğini, başörtüsü takmayabileceğini, yalan söyleyebileceğini, içki içebileceğini söylemek veya böyle davranmanın caiz olduğuna inanmak, İslam inancı ve ahlakı ile asla bağdaşmaz. Böyle bir davranış; sahtekârlık, fasıklık, yalancılık ve ahlaksızlık olur. İslam dini; dürüstlüğü, güzel ahlakı, imana uygun hareket etmeyi, olduğu gibi görünmeyi, içi ve dışı bir olmayı esas alır. Dünyevi çıkarlar için inandığı değerlerin tersini yapmak mesela yüce Allah'ın, "yalan sözden sakının" (Hac, 22/30.) emrini görmezlikten gelip yalan söyleyebilirsiniz , "içkiden sakının" (Maide, 5/90.) yasağına rağmen içki içebilirsiniz, "Mümin kadınlar, başörtülerini örtünler." (Nur, 24/31.) kesin emrine rağmen, başörtüsü furuattır, açabilirsiniz demek, İslam'a ihanettir, Müslüman'ı iki yüzlülüğe, sahtekârlığa ve fasık olmaya teşvik etmektir.

Ülkemizde bir zamanlar başörtüsü maalesef yasaktı, imam-hatip liseleri ve ilahiyat fakülteleri dâhil okullara öğrenciler başörtülü alınmıyordu. Dinin emirlerinin uygulanması gerektiğini savunması ve din özgürlüğü için mücadele vermesi gerekirken, medyayı takip edenler hatırlayacaktır; Fetullah Gülen, "Başörtüsü dinin aslından değildir furuattır." diyerek başörtüsünün takılmayabileceği mesajını vermişti. Allah ve peygamberi dururken adı geçeni mutlak otorite kabul eden bir kısım kimseler, başlarını açmışlardı. Daha sonraki zamanlarda ülkemizde başörtüsü sorunu çözüldü, isteyen her Müslüman hanımın resmî kurumlar dâhil başlarını örtmesi serbest oldu. Adı geçenin işareti ile başını açan kamu görevlisi bir Müslüman hanıma, artık başörtüsünün serbest olduğu hatırlatılınca, "Biz talimatla açtık, talimatla örteriz." diyebilmiştir. Bu, körü körüne bir bağlılık, sözde liderinin işaretini, Allah'ın kesin emrine tercih edebilmektir. Düşünebiliyor musunuz? Aklınız alıyor mu? Bir Müslüman nasıl bir insanın isteğini Allah ve peygamberin emrine tercih edebilir? Hâlbuki Müslüman Allah'a isyan konusunda yöneticiler dâhil hiçbir kimseye itaat edemez. (Müslim, İmare, 38.) Kaldı ki iman etmeyi "asıl", imanın gereği emir ve yasaklara uymayı "füru" kabul edilse bile bu sadece "başörtüsü" için değil namaz, oruç, hac ve zekât gibi bütün emirler için de söz konusudur. Nasıl Müslüman namaz kılmasa da olur, oruç tutmasa da olur çünkü bunlar, dinin aslı değildir, furuudur diyemiyorsak, başörtüsü için de aynı şey söz konusudur. Ayrıca her emir ve yasağın, helal ve haramın iki boyutu vardır. Biri o emir ve yasağa, helal ve harama inanmak, diğeri de uygulamaktır. Birinciyi terk etmek kişiyi küfre, ikinciyi terk etmek ise isyana götürür. Bazılarının dediği gibi, başını açıversin, kıyamet mi kopacak, namaz kılmasa da olur, gerektiğinde yalan söyleyebilir, oruç tutmasa da olur demek, İslam inancı ile asla bağdaşmaz. Böyle söyleyenler, bununla Allah'ın emrini küçümseyip hafife alıyorlar ve önemsemiyorlarsa bu, inkâr olur. Çünkü bir şeyi inkâr etmek ile onu alaya almak veya küçümsemek veya beğenmemek veya hafife almak aynı anlama gelir. Din şûrasında dile getirildiği gibi; "Kendini gizleme, olduğundan farklı görünme, ikiyüzlü davranma, çift dilli konuşma, takiyye yapıp helal-haram gözetmeme, kod adı kullanma, bulunduğu ortamda inandığından farklı yaşama, yalan söyleme, tecessüste bulunma, mahremiyeti ihlal etme, şantaj yapma, kayırmacılık, kötü emeller için örgütlü dayanışma gibi yöntemler gayriislami ve gayriahlakidir. Kendi mensuplarını kadrolara yerleştirip devleti ele geçirmek amacıyla başta soru hırsızlığı olmak üzere her türlü yolsuzluğu ve hukuksuzluğu yapmak, kul ve kamu hakkına tecavüz etmektir. Böyle bir yöntemi, örgütlenmesinin temel aracı yapmış olan bir yapı (FETÖ), İslami kabul edilemez. Buna önderlik eden, yol veren ya da göz yuman insanların vicdandan, ahlaktan

ve dinden nasipleri yoktur. Allah için yapılması gereken ibadetler, farklı amaçlar için istismar edilemez. Zekât ve kurban parasıyla televizyon kurmak, medya çalışmaları yapmak, lobi faaliyeti yürütmek, bu paraları değişik ülkelerde seçim kampanyalarına aktarmak asla meşru görülemez. Bilelim ki bu tür söz, eylem ve davranışlar, İslam'a ve Müslümanlara ihanettir, sahtekârlıktır, iki yzllktr, ahlaksızlıktır. Müslüman'ın ana ilkesi; inancında, sözlerinde, iř ve işlemlerinde, ticaret ve sosyal ilişkilerinde Allah'ın, "Emrolunduęun gibi dosdoğru ol." (Hud, 11/112.) emrine uymaktır.